

Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring 1899—1924. Ved ANDERS VIGEN. 245 S. I Kommission hos G. E. C. Gad. Kjøbenhavn 1924.

Det gensidige Forsikringsselskab Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring har i Anledning af sin 25-aarige Bestaaen udsendt ovennævnte Festskrift. Skriftet er forfattet af Redaktør Anders Vigen med Bistand af Konsulent Julius Wulff. I et smukt Sprog, der dog hist og her føles som liggende lidt højere, end Stoffet kan bære det op til, berettes om Arbejderulykkesforsikringen og Selskabets Historie.

Der gives først et Rids af Udlandets Lovgivning, dernæst en Fremstilling af den første danske Lovforsikrings Historie, og dennes Udvikling følges saa op til 1924, idet Fremstillingen heraf ledsages af en Redegørelse for Selskabets Indsats paa dette Omraade og for dets Arbejde og Virksomhed med Skildring af de Personer, der indenfor Selskabet har bidraget til de vundne Resultater. Skriftet slutter med et Sammendrag og Udsyn.

Ligesom Selskabets Jubilæum knyttedes til 25-Aarsdagen for den første Lovs Ikrafttræden, er Skildringen af Selskabets Historie saaledes knyttet til en Fremstilling af Lovgivningen. Det maa fremføres som en Anke, at man herved faar et for stærkt tilstræbt Indtryk af, at dansk Lovgivning og Arbejdernes Ulykkesforsikring saa at sige er et og det samme, selvom Forf. flere Gange indskrænker Selskabets Raaderum til en „Erhvervenes Ulykkesforsikring“, uden dog at antyde, hvor lidt der i saa Fald bliver tilbage. Dernæst er Forf.s Syn paa Selskabet og dets Virksomhed meget lyst farvet, skønt de store Resultater maaske i noget højere Grad kunde have faaet Lov til at tale mere for sig selv. Dette er dog vel kun, som det sig hør og bør i et Festskrift, men ogsaa ved Skildringen af Lovgivningen, ganske særligt den danske, savnes meget Sans for rigtig Vurdering og Kritik, hvad der dog nok kunde have været tilstedeligt — selv i et Festskrift — naar der er givet disse Forhold saa stor Plads i Bogen, og naar Arbejderulykkesforsikringen alt taget i Betragtning dog endnu maa antages at have et stort Stykke Vej tilbage, særligt forsaavidt angaar den rationelle Tilknytning til den øvrige sociale Lovgivning.

Medvirkende til, at Forf. saa bredt er gaaet ind paa en Fremstilling af Lovgivningen og dens statslige Udøvelse, har det antagelig tillige været, at det var ønskeligt herved at dække over, hvor lidt der — i Modsætning til flere andre Festskrifter — ydes vedrørende Selskabets forsikringsmæssige

Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring 1899—1924. Ved ANDERS VIGEN. 245 S. I Kommission hos G. E. C. Gad. Kjøbenhavn 1924.

Det gensidige Forsikringsselskab Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring har i Anledning af sin 25-aarige Bestaaen udsendt ovennævnte Festskrift. Skriftet er forfattet af Redaktør Anders Vigen med Bistand af Konsulent Julius Wulff. I et smukt Sprog, der dog hist og her føles som liggende lidt højere, end Stoffet kan bære det op til, berettes om Arbejderulykkesforsikringen og Selskabets Historie.

Der gives først et Rids af Udlandets Lovgivning, dernæst en Fremstilling af den første danske Lovforsikrings Historie, og dennes Udvikling følges saa op til 1924, idet Fremstillingen heraf ledsages af en Redegørelse for Selskabets Indsats paa dette Omraade og for dets Arbejde og Virksomhed med Skildring af de Personer, der indenfor Selskabet har bidraget til de vundne Resultater. Skriftet slutter med et Sammendrag og Udsyn.

Ligesom Selskabets Jubilæum knyttedes til 25-Aarsdagen for den første Lovs Ikrafttræden, er Skildringen af Selskabets Historie saaledes knyttet til en Fremstilling af Lovgivningen. Det maa fremføres som en Anke, at man herved faar et for stærkt tilstræbt Indtryk af, at dansk Lovgivning og Arbejdernes Ulykkesforsikring saa at sige er et og det samme, selvom Forf. flere Gange indskrænker Selskabets Raaderum til en „Erhvervenes Ulykkesforsikring“, uden dog at antyde, hvor lidt der i saa Fald bliver tilbage. Dernæst er Forf.s Syn paa Selskabet og dets Virksomhed meget lyst farvet, skønt de store Resultater maaske i noget højere Grad kunde have faaet Lov til at tale mere for sig selv. Dette er dog vel kun, som det sig hør og bør i et Festskrift, men ogsaa ved Skildringen af Lovgivningen, ganske særligt den danske, savnes meget Sans for rigtig Vurdering og Kritik, hvad der dog nok kunde have været tilstedeligt — selv i et Festskrift — naar der er givet disse Forhold saa stor Plads i Bogen, og naar Arbejderulykkesforsikringen alt taget i Betragtning dog endnu maa antages at have et stort Stykke Vej tilbage, særligt forsaavidt angaar den rationelle Tilknytning til den øvrige sociale Lovgivning.

Medvirkende til, at Forf. saa bredt er gaaet ind paa en Fremstilling af Lovgivningen og dens statslige Udøvelse, har det antagelig tillige været, at det var ønskeligt herved at dække over, hvor lidt der — i Modsætning til flere andre Festskrifter — ydes vedrørende Selskabets forsikringsmæssige

Erfaringer og Resultater. Der gives nogen Statistik fra Arbejderforsikringsraadets Virksomhed, der er kendt og her overflødig og nogle unyttige Kurver, men iøvrigt uhyre lidt. Bogen har derimod Værdi som en historisk Fremstilling af Selskabets Stiftelse og Ledelse med de til Skildringen heraf knyttede Biografier af de mange dygtige Mænd, der har været knyttet til Selskabet. Baade en Fordel og en Mangel maa det siges at være, at Bogen er ganske fri for Funktionærportrætter. Iøvrigt er den som Boghaandværk betragtet saa smukt udført, at den ikke let vil kunne overgaas. O. B. Kofoed.

JENS WARMING: *Valutaspørgsmaalet*. 166 Sider. G. E. C. Gads Forlag. Kjøbenhavn 1924. Pris 3 Kr. 50 Øre.

Bogen begynder med et Afsnit om „Verdenskrigens Finansiering ved Inflation“, efterfulgt af forskellige Afsnit omhandlende denne Finansierings Indvirkning paa de neutrale Lande, og i Særdeleshed paa Danmark. Derefter følger et mere teoretisk Afsnit, kaldet Kvantitetsteorien, og en Omtale af Inflationsperioden 1919—20 umiddelbart efter Fredsslutningen. Hvad der valutamæssigt set hændte os under Krigen er naturligvis af den største historiske Interesse, men det fornødne Materiale til en alsidig og indgaaende Belysning heraf er endnu ikke forhaanden, og desuden medførte Handelsspærringerne, de allierede Landes „Fastpløkken“ (pegging) af deres Valutaer o. s. v. saadanne særlige Forhold, at disse Aars Valutahistorie er af mindre Betydning til Belysning af Aarsagerne til de nuværende Valutaforhold her i Landet. Derimod forekommer det nærværende Anmelder af største Betydning til Belysning heraf og derigennem ogsaa til Belysning af Valutaspørgsmaalet i Almindelighed at komme til Forstaaelse af, hvorledes det gik til, at den Bedring og senere Stabilitet i Prisniveauet, vi i 1920—22 naaede sammen med Lande med sund Valuta, i Efteraaret 1922 afløstes af en ny Inflationsperiode alene hos os. Men om denne Periode 1922—24 har Forf. et Kapitel paa kun lidt over 4 Sider (Danmarks tredje Inflationsperiode 1923—24), hvori det bl. a. hedder: „Hertil kom det moderate økonomiske Opsving med aftagende Arbejdsløshed, som 1923 bragte; om dette var den sædvanlige Reaktion, naar en Depression har været sin Tid, og man atter faar Tillid til Fremtiden, eller om det var Tysklands Forhold, der nu naaede en saadan Forvirring, at Valuta-Dumpingen svandt bort, faar staa hen. Givet er det, at Tiderne blev bedre.....“. Men saa-